

[Kai Moltke.]

1970 havde vi en nedgang i opsparingen i banker og sparekasser, men pengene kan jo være vandret andre steder hen. Det er ikke så forfærdelig længe siden, vi her i tinget havde en debat om, at en del af opsparingen i den forløbne tid har favoriseret f. eks. de grå pantebreve o. lign., og det er til gengæld at lede given opsparing ind i de farligst mulige og mindst rationelle kanaler. Hvis dette skal blive ved, opstår spørgsmålet: vil staten lade sine opsparede midler stå passivt hen på en konto i Nationalbanken, eventuelt nu og da anvende nogle af dem til obligationsopkøb, eller vil man med den finanspolitik, der føres, bruge disse opsparede midler til en langtidsdisponering, sådan at de virkelig kommer de mest nødvendige erhverv til gode?

Så er der en anden ting, som jeg bliver nødt til at fremdrage i debatten her.

Spørgsmålet om moms og momsnedsettelse er jo, lad os sige på en lidt akavet måde, rejst her i det høje ting af socialdemokratiet gennem deres modforslag til regeringens økonomiske politik. Her har socialdemokratiet selv taget et initiativ ved at sige, at levnedsmiddelpriserne må ned, ved at man giver tilskud i første række selvfølgelig til de dårligst stillede, men i almindelighed til levnedsmidler. Og det forekommer mig, at noget sådant er yderst påkrævet og nødvendigt i den nuværende situation. Jeg kunne godt tænke mig at få listen udvidet, jeg kunne også godt tænke mig andre former.

Nu begynder man at pille ved sundhedsbudgettet. Men hvad er kendsgerningen her? At mens vi ude i det Europa, som regeringspartierne arbejder for tilslutning til, har den differentierede moms efter den sociale rolle, de goder, der beskattes, spiller — først i Frankrig og nu i sommer i Belgien — nyder alle varer herhjemme, lige gyldigt om det er medicinalvarer, skolemateriel eller skolebøger, godt af den højeste sats for moms, uden at der gives tilsvarende kompensationer. Og når man nu fra DKPs side med nogen omskrivning af artiklen af mig i Byggeforum for oktober måned prøver at tale om nedsættelse eller fjernelse af momsen på fødevarer, har man selv udsat sig for det bombardement, der her er tale om. Havde man skrevet elementære fødeva-

rer, som socialdemokratiet beregner sin tilskudspolitik på, så havde der været nogen sund fornuft i det, men når man skriver fødevarer i almindelighed, kan det netop være både champagne, kaviar og indførte krabber og alt det andet, og så glemmer man helt de punkter, som står i forbindelse med nedskæringerne og nedskæringerens natur, nemlig sådan en ting som byggemønsen og dens belastende administration, den indirekte skat på skolebøger, på medicinalvarer og alt det andet. Man har taget fat i én ende og ført det svagest mulige defensorat for en virkelig progressiv politik. Man har bare indskudt et enkelt ord, tilfældigt defineret og på en forkert måde.

Det var et par af de ting, som jeg kunne ønske at få draget ind i debatten, og mens staten nu arbejder så meget på at få det overskud på statsbudgettet, som man delvis søger at maskere i den nuværende diskussion, drejer det sig for lønmodtagerne i al almindelighed om at få bremset leveomkostningerne. Fru Grethe Philip sagde ganske rigtigt, at man også måtte se på statens udgiftspolitik, men man bliver minsanden også nødt til at se på almindelige menneskers udgiftspolitik her i landet og sørge for ikke at belaste ting, som er absolut nødvendige.

Jeg beder finansministeren om også at have i kikkerten, at der i 1971-72 også bliver et spørgsmål om på boligområdet at afløse de hidtidige lave rentesatser på statslån med en højere rente, og her må vi vide: mod hvilken rente sigter regeringen? Det kan vel ikke være sådan, at man i boligpolitikken sigter mod at lade en rente på 4½ eller 5 pct. afløse af en rente på 13 eller 12½ pct. Det må man tage med i billedet, for her får jo regeringen på lang sigt nye indtægter, og derfor ville det være ønskeligt at vide: mod hvilken rentesats sigter denne regering? Ønsker man, at det, som har været topunktet i Danmarks økonomiske historie, nu også skal gælde for gamle statslån? I sin tid tabte staten penge på disse lån, men hvis det er meningen nu at indføre en gevinst, som man prøver på, vil det være forbundet med vanskeligheder at gennemføre en almindelig nedsættelse af de nuværende huslejer og boligudgifter.

Det er kun disse tre enkle spørgsmål, jeg ønsker at præcisere min stilling til, og jeg vil